

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats: 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50 Cuba, Puerto-Rico y Extranjer, 2'50

ELS TRABALLS DEL TRABALL

L'altre dia, una comissió de dones obreres va presentar-se al alcalde de Barcelona, manifestant-li qu'elles y algunas mils més careixen de treball, y, per consegüent, comensava a faltárlas hi lo més necessari per viure.

En efecte: ja no es un misteri per ningú que las feynas escassejan cada dia més.

L'any passat, per aquest temps, no hi havia prou brassos ni prou màquines pera satisfer els pedidos. Semblava 'l mon al revés. Acabavam de sortir de una guerra desastrosa, a conseqüència de la qual perdiam las colonias consumidoras dels articles de las nostras fàbricas y dels productes de l'agricultura. Y a pesar de tot, ningú s'entenia de feyna, com si ab la pèrdua de nostres millors mercats ens haguessen tret un gran pes de sobre.

Mes ara, al terme de un any, s'ha vist ben clarament que aquí a Espanya, pera que tot siga falsificat, fins se falsifican els periodos de aparent é injustificada prosperitat. Si resultan falsos hasta el consúm y la producció, ¿qué té d'estrany que 'ls que manan governin sempre basantse en l'eterna mentida?

Sols una cosa hi ha veritat, y es l'enorme tributació que 'ns exigeixen: els tributs que treuen el pa de la boca del infelís proletari, com ho es també aqueix régimen derrotxador y concupiscent, que may se recorda de remediá las necessitats públicas, absorbit en procurar el seu regalo sense reparar en despilfarro més ó menos.

Y aquí tenim a la vaca grassa del any passat, convertida en la vaca tísica y esqualida d'enguany, que apenas pot donar un pas sense caure a terra defallida.

L'anguniós estat en que van trobantse las laboriosas regions catalanas, contrasta ab la pompa y l'esplendor del viatge que, baix la direcció personal d'en Silvela, está realisant la familia real per las poblacions de la costa del Cantábrich.

Qui s'enteri de las noticias oficials de l'aparatosa excursió,—las úniques que 'l govern deixa circular (las que trascendeixen a manifestacions de protesta, ó no circulan, ó son castigadas implacablement),—creurá qu'Espanya neda felissa en una mar d'essencia de rosas. Y no obstant, l'espectre espantós de la miseria projecta la seva sombra sobre las comarcas més activas y treballadoras.

Avuy es una comissió de dones obreres la que acut al alcalde president de una corporació municipal, que res pot fer per ellas, perque també está tronada, en demanda de feyna: demà serán a mils els obrers dels dos sexes que implorarán el favor del treball, com qui implora una almoyna, perque

'ls fabricants tenen abarrotats els magatzems de género, els compradors no 's presentan, y las fàbricas que no paran del tot, reduheixen a una meytat ó menos el seu ordinari treball.

Afortunadament el ministre de la Governació no dorm sobre la palla, y pera 'l pròxim pressupost ja té decidit aumentar en dos mil homes més el contingent de la guardia civil.

Aliments no podrá dar; pero de balas maüsser, en cambi, n'hi haurá a sacietat per qui 'n demani.

Contribueix ademés a la agravació de la crisis de producció, deguda al pèssim estat económic del país y al encongiment del consum, la fatlera de algunas ordres religiosas, que, no contentas ab lo que munyeixen explotant conciencias, se dedican a la elaboració de determinats articles que avants proporcionavan a numerosas familias obreras, ja que no prosperitat, un miserable bossi de pa per ajuda de la vida.

Aquest tros de pa 'ls han anat a treure de la boca las misticas ólivas dels convents.

Hi ha frares y monjas per tot: ja no sols per monopolisar la instrucció y la beneficencia, sino també per exercir un gran número de industrias. Frares que elaboran licors y xocolate, pastas pera sopa, confituras y altres articles alimenticis; n'hi ha de impressors, fusters, ebanistas, sabaters, etc., etcétera, que no treballan ells, pero si 'ls seus assilats, pagantlos la feyna ab una miserable bazofia y la promesa de la gloria del cel. Monjas que acaparan 'ls traballs de costura y de planxat, la confecció de géneros de punt, la de corbatas y roba blanca, aixis com la de brodat; monjas que fan de llevadoras y fins de apotecarias (en un barri populós de Barcelona n'hi ha unas que venen certas pildoras que, presas a fortas dossis, fan abortar.) Y entre ellas, lo mateix qu'entre 'ls frares, el treball se realisa mercenariament, sent la benaventuransa eterna, la millor recompensa que prometen a sas benaventuradas cooperadoras.

Ara mateix a Madrit ha hagut de tancarse una fàbrica de cotillas, per haverse emprés unas monjas l'exercici de aquesta industria, a uns preus tan irrissoris, que no hi ha ab ellas competencia possible. Naturalment, las monjas fan vida comunal, gosan de la protecció del Estat y de la que 'ls dispensan molts gamarusos, no pagan contribucions y no tenen fills que mantenir.

Representan la subversió completa de la vida de familia. Per competir ab els individuos de las corporacions religiosas, caldria colocalse en la seva situació mateixa: tots els obrers haurian de ferse frares, y monjas totas las obreras... monjas ó majordonas de algún capellá generós, ó consoladoras de algún pare de la Fulla revellit y lúbrich.

Tal es el porvenir reservat als pobres, que voldrian treballar y no troban feyna.

O bé aixó, ó procurar per la vida a tota costa y sense reparar en medis.

Ab menos rahó varen celebrar els nostres antecessors las espléndidas lluminarias del any 35.

P. K.

En Martinez Domingo, alcalde interi de Barcelona, no sab qué fer pera donar satisfacció a la comissió de operarias que va anar l'altre dia a visitar-lo en demanda de feyna.

¿Vol un consell?

Fleti un barco y envihilas al Cantábrich pera que pugan contar a la familia real las sevas penas.

¿No está fent el rey un viatge de instrucció? Donchs ab la presencia de las obreras sense feyna podria aprendre alguna cosa molt interessant que no li ensenyará may en Silvela.

¿Qué se sab de Xina? Re.

No obstant, ja hi ha qui assegura que si aquell enredo dura s'apujará 'l preu del té.

Signi cert ó sigui bola, poch aixó 'ns farà pati.

¿Com que 'l té que 's gasta aquí es de fullas d'escarola!

Si de una cosa m'alegro es de la falta de consideració que 'l jefe de la expedició regia Sr. Morgado ha tingut ab els periodistas que com uns gossets anavan seguint al Giralda y baixavan a terra, contant els cohets que 's tiravan en l'ayre, els archs de triunfo que s'erigian y 'ls viscas que 's donavan.

Als gossets se 'ls dona la bola.

Y aixó es lo que ha fet el Sr. Morgado. Rebi la nostra més cordial enhorabona.

Potser ab unas quantas llissóns de aquestas, els representants de la premsa servil apendrán a ser verdaders periodistas, tenint en l'estima deguda la seva dignitat é independència.

—Senyor Golfín, ¿quán acaba de posar fi a aquest bullit?
¿Que ja 's pot escriure a Ceuta que tinguin puesto amanit?

En lo viatge regi s'ha ofert per tot arreu el mateix espectacle: la lluyta dels cacichs en ostentar cada hù las sevas forsas.

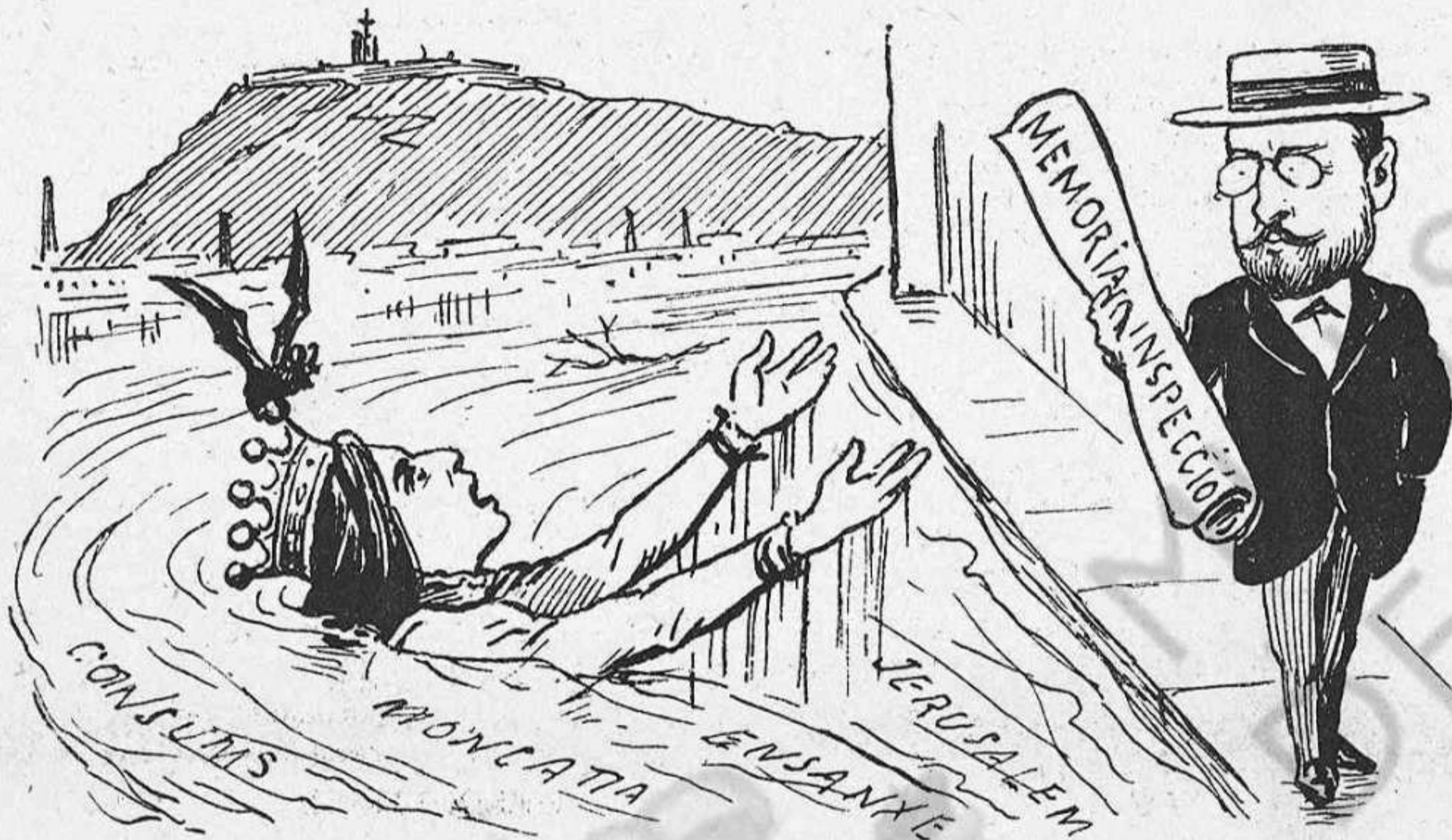
NOTAS DE LA SEMANA

¡Pobre señor Paraiso! Va con malas compañías.

--Trayém els barquets a terra, no fos cas que ab aquest ayret se'm cap-giréssin.

—¡Una corda, señor Golfín, m' ofego!—Espéris, aviat li enviaré memorias.

EL DIA DEL AYGUAT:—Miri, senyora Laya, com fugen els re-gidors.

La colla del cop de fals esperant que a la Casa de la Vila 'ls cridin.

ARRIBADA DELS COROS CATALANS A PARIS:—¡Salut, companys, aqui es a casa vostra!

En confiança, ciutadans; la premsa cau de las mans.